

Sygn. akt IV CSK 73/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku R. P.
przy uczestnictwie P. N.
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 sierpnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w Suwałkach
z dnia 8 października 2014 r., sygn. akt I Ca 295/13,

- I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- II. orzeka, że wnioskodawca i uczestnik ponoszą koszty związane ze swym udziałem w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca R. P. uzasadnił wniosek o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 8 października 2014 r. tym, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz jest ona oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W wypadku powołania się na przyczynę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. konieczne jest przedstawienie problemu prawnego na tle konkretnych przepisów, przekonanie w drodze argumentacji prawnej, że jest to zagadnienie nowe, dotychczas nierozwiązane, a zarazem wywołujące poważne trudności w jego rozwiązaniu, a także wykazanie, na czym polega jego uniwersalne znaczenie. Jednocześnie, niezależnie od nadającego się do uogólnienia precedensowego charakteru kwestii prawnej wymagającej rozstrzygnięcia i związanej z realizacją interesu publicznego, zagadnienie musi pozostawać w ścisłym związku z danym sporem i mieścić się w ramach ewentualnego rozpoznania skargi, przy uwzględnieniu kognicji Sądu Najwyższego (art. 398¹³ § 1 k.p.c.). Z tej przyczyny kwestia przedstawiana do rozstrzygnięcia nie może być oparta na własnej wersji stanu faktycznego lub na twierdzeniach skarżącego, niemających oparcia w ustalonej podstawie zaskarżonego orzeczenia. Takiego błędu nie uniknął skarżący, formułując zagadnienie na tle własnych założeń oderwanych od podstawy faktycznej wyroku. W świetle uzasadnienia wniosku, problem nie przedstawia się jako nowa, nierozwiązana dotychczas kwestia, lecz sprowadza się do prawidłowego zastosowania przepisu w danych okolicznościach, a za fasadą przedstawionego zagadnienia kryje się zamiar poddania kontroli Sądu Najwyższego trafności rozstrzygnięcia; nie są to przyczyny uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uzasadnienie wniosku opartego na przyczynie przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga przedstawienia argumentacji prawnej zmierzającej do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia przepisów, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego orzeczenia i podstaw skargi. Zakres badania sprawy w ramach przedsądu nie pozwala Sądowi Najwyższemu na ocenę na tym etapie postępowania zasadności zarzutów podniesionych w skardze

kasacyjnej. Z tego względu powołanie się na przesłankę oczywistej zasadności skargi nie może być sformułowane w sposób wymagający takiej oceny, lecz powinno się koncentrować na argumentacji prawnej odrębnej od merytorycznej motywacji skargi. Z tymi założeniami pozostaje w sprzeczności uzasadnienie wniosku w zakresie omawianej przesłanki, które stanowi jedynie zmodyfikowaną wersję uzasadnienia zarzutów skargi, i to w oparciu o wersję stanu faktycznego niemającą oparcia w wiążąco ustalonej podstawie orzeczenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach postępowania kasacyjnego orzekając stosownie do art. 520 § 1 k.p.c.